

GŁOS POMORZA

Organ PPS na Pomorze północne, Warmię i Mazury

Rok 2

Grudziądz-Kwidzyna-Sztum-Malbork-Elbląg, środa-czwartek, dnia 14-15 sierpnia 1946 r.

Nr. 184

„Na Ziemiach Odzyskanych brak fachowców“

Pod takim tytułem zamieściliśmy w numerze wczorajszym wiadomość o braku achowców.

— I nie tylko wczoraj. Odnośne wiadomości powtarzają się b. często. — Władze administracyjne, kierownicy urzędów, zakładów, czy przedsiębiorstw, alarmują stale o fachowy materiał ludzki.

Absencja do Ziemi Odzyskanych ludzi, nie związanych absolutnie z terenem, jest conajmniej niezrozumiała.

Przed rokiem jeszcze, ten i ów „niewierny Tomasz“ wmawiał w siebie i w innych, że ziemie te się „nie utrzymają“. Ze to może wojna, Churchill, a może Stalin... jednym słowem, nie wiadomo jak to jeszcze będzie. Dziś — sądzą — obawy te powinny już pierzchnąć. — Ziemię Odzyskaną, jako poleć ziemi rdzennie polską, była naszą ogniś, jest dziś i pozostanie na wieki

Rząd zrobił, co do niego należało. Pokonał przeszkody dyplomatyczne i sprzeciwy natury ekonomicznej. — Ziemię na zachodzie zostały przekazane naszej administracji i została stworzona możliwość pełnego zaludnienia tych ziem, przez społeczeństwo polskie.

Jeżeli do dnia dzisiejszego, nie dokonaliśmy tego w stu procentach, to wina leży przede wszystkim po stronie tych, którzy Ziemię Zachodnią traktowali jedynie jako obiekt szabru. Pojechał, do Wrocławia, Szczecina, czy Elbląga, wyszabrował i zpowrotem. — Tymczasem, na ziemiach zachodnie powinny jechać jednostki pionierskie, mocne w charakterze, nie poddające się ani demoralizacji, ani trudnościom, mające — poza bytem własnym — cel wyższy na uwadze. A takie jednostki pośród nas istnieją. — Sporo z nich znajduje się już od dłuższego czasu na Ziemiach Odzyskanych, zwalczali przeszkodę i powodzi im się dziś całkiem dobrze.

Chcąc jednak by akcja osiedleńcza Ziemi Odzyskanych odniosła rychło stuprocentowy efekt, musi być zorganizowana inaczej. — Nie powinny tam jechać jednostki. Akcja musi mieć charakter planowy, zorganizowany. Doświadczenie pokazuje, że zwarte grupy tam jadące, pozostają i po krótkim wgrzyzieniu się w teren, są całkiem zadowolone z wyjazdu. W takim kierunku, właśnie powinien Rząd przeprowadzić akcję osiedleńczą. Bo nie wydaje nam się, aby można było sprawie nadać pełny bieg, bez stanowczej ingerencji państwowej.

Istnieje w województwie pomorskim na przykład, duża ilość ludzi bez stałego zajęcia, pasożytnych na świecie pracy, źródło fermentu i niezadowolonia. Istnieje też znaczna ilość fachowców, dla których w naszym województwie niema miejsca, a jednak siedzą tu w biedzie, formalnie w żebraczym bycie, zamiast spróbować zmiany miejsca mieszkania, dla zmiany warunków życia.

Jedni i drudzy powodują przeludnienie województwa, powodują trudności w jego zaprowiantowaniu, w

Sylwetki delegatów na konferencję pokojową

James Byrnes

Przewodniczącym delegacji Stanów Zjednoczonych na konferencję pokojową w Paryżu jest James Francis Byrnes, minister spraw zagranicznych USA. Urodził się on w mieście Charleston, w stanie Południowa Karolina. Pochodzi z rodziny irlandzkiej. W latach 1895—1903 był reporterem sądowym i studiował równocześnie prawo. W roku 1903 rozpoczął praktykę adwokacką. W roku 1907 został sędzią w tym samym sądzie, z którego rozpraw pisywał sensacyjne reportaże. Od roku 1910 do 1925 był deputowanym do Kongresu z południowej Karoliny. W roku 1930 i 1936 był wybierany do senatu. W roku 1942 został sędzią Sądu Najwyższego. W 1942 roku na prośbę Roosevelta przeszedł do odmiennego zgoła działu pracy, został mianowicie kierownikiem t. zw. Zarządu Stabilizacji Gospodarczej. W maju 1943 roku został kierownikiem urzędu mobilizacji rezerw wojennych, za którą to działalność został odznaczony przez prezydenta Trumana medalem „Za wzorową służbę“.

Byrnes brał udział w konferencji jałtańskiej i poczdamskiej. W latach, kiedy pracował w gospodarce państwowej wszedł w konflikt ze związkami zawodowymi, gdyż dążył do obniżki płac robotniczych w przemyśle wojennym.

Clement Attlee

Clement Attlee, premier rządu angielskiego z ramienia Partii Pracy, urodził się w roku 1883. Ojciec jego był wojskowym o przekonaniach konserwatywnych. Clement Attlee studiował prawo na uniwersytecie w Oxfordzie. W roku 1905 został adwokatem i podzielał przekonania konserwatystów. W 1908 roku związał się ze słynnym małżeństwem Webbsów i pod ich wpływem wstąpił do socjalistycznego stowarzyszenia Fabianów. W czasie pierwszej wojny światowej był w wojsku, gdzie dosłużył się stopnia majora. Poślem do Izby Gmin został w roku 1922. W tym czasie był parlamentarnym sekretarzem Mac Donalda, ówczesnego przywódcy opozycji w Izbie Gmin. W roku 1931 był krótko ministrem poczty. W tymże roku został zastępcą przywódcy opozycji George Lansbury, a w roku 1935 sam objął odpowiedzialne stanowisko lidera opozycji lewicowej w Izbie Gmin. W 1937 roku wchodzi w skład brytyjskiej delegacji parlamentarnej, która wyjechała do Hiszpanii.

W 1940 roku został ministrem w koalicyjnym wojennym rządzie Churchilla. W roku 1942 objął tę funkcję ministra domniów i został wicepremierem. Po dezercji Ramsaya Mac Donalda z szeregów partyjnych, po śmierci Hendersona i Lansbury, Clement Attlee jest obok Morrisona jednym z głównych przywódców Partii Pracy.

George Bidault

Przewodniczącym delegacji francuskiej na Konferencję Pokojową jest obecny

normalizacji tutejszego życia. Dla ich dobra, jeśli już dobro Rzeczypospolitej nie przedstawia dla nich dostatecznego argumentu, dla dobra wreszcie tych, którzy ustalili swój wkład pracy w odbudowę — musi akcja przesiedleńcza przybrać charakter stały i planowy. — Państwo

premier rządu francuskiego. Georges Bidault.

Georges Bidault był przed wojną wykładowcą historii w liceum im. Henryka IV w Paryżu i redaktorem naczelnym dziennika „Aube“. W roku 1939 poszedł do wojska i po upadku Francji dostał się do niewoli. W roku 1941 został zwolniony jako uczestnik pierwszej wojny światowej.

W okresie okupacji był najprzód członkiem, a później przewodniczącym Narodowej Rady Ruchu Oporu, co było konsekwencją jego przedwojennego stanowiska. Bidault był bowiem zdecydowanym przeciwnikiem polityki monachijskiej, a zwolennikiem politycznego sojuszu ze Związkiem Radzieckim.

Bidault jest od 9 września 1944 roku ministrem spraw zagranicznych i równocześnie członkiem komitetu centralnego partii republikańsko-ludowej. O jego poglądach w dziedzinie polityki zagranicznej świadczy wystąpienie w Lille w dniu 8 kwietnia r. b. Bidault oświadczył tam: „Jesteśmy sojusznikami Związku Radzieckiego. Podpisanie umowy z ZSRR,

na temat zawarcia której prowadziłem rozmowy wraz z generałem de Gaulle, daje mi głębokie zadowolenie jako działaczowi politycznemu. Zadowolenie tym większe, że rzucano na mnie szereg obelg, tak jak i na wszystkich, którzy twierdzili, że powstanie takiego sojuszu było niezbędnym dla powstrzymania groźby hitlerizmu.“

Edward Kardel

Przewodniczącym delegacji jugosłowiańskiej jest wicepremier Edward Kardel. Wicepremier Kardel pełni również funkcje przewodniczącego Państwowej Komisji Kontrolnej. Jest członkiem partii komunistycznej Jugosławii. W partii piastuje stanowisko sekretarza politycznego Komitetu Centralnego. Jest także członkiem Komitetu Wykonawczego Frontu Ludowego Jugosławii, oraz członkiem prezydium parlamentu jugosłowiańskiego, skupszczyzny.

Stał na czele delegacji jugosłowiańskiej na sesję Rady Ministrów Spraw Zagranicznych.

Konferencja pokojowa zaprasza nowe państwa do Paryża

Paryż. (SAP). Od poniedziałku przewodnictwo Konferencji Pokojowej objął Byrnes, który zajął miejsce na trybunie w towarzystwie swego doradcy Charles Bohlena.

Na porządku dziennym jest poprawka czechosłowacka do projektu jugosłowiańskiego o przyjęcie Albanii.

Przedstawiciele wszystkich małych państw są w komplecie. Nieobecni są: Bidault, Mołotów, Bevin.

Głos zabiera Evatt, który uznaje, że wielu sprawach traktatu pokojowego z Włochami, Albania będzie miała coś do powiedzenia i dlatego uważa za naturalne, by została zaproszona. Poza Albaniją — Austria, Meksyk, Kuba, Egipt i Iran też żądają dopuszczenie ich na konferencję i Evatt sądzi, tak jak Byrnes, że krzyż te powinny być zaproszone.

O godz. 11-ej na salę wchodzi Bidault w towarzystwie generalnego sekretarza Joxe. Przemawia delegat jugosłowiański Mocha Pijade. Mówił po francusku i rosyjsku, dziś przemawia po angielsku. Pijade jest lingwistą. Włada 12 językami.

Zgadza się z poprawką angielską, że nie komisja główna, ale generalny sekretariat orzekać będzie formę procedury według której państwa, które nie są członkami, będą przesłuchiwane.

Aleksander zgadza się na propozycję delegata jugosłowiańskiego pod warunkiem, że w razie niezgody należy zwrócić się do Komisji głównej.

Wyszyński odrzuca propozycję, by zwracać się w razie niezgody do komisji głównej.

musi te rzeczy ująć w mocne ręce, stworzyć dogodne warunki przesiedleńcze, bo nie podobna przecież, byśmy dziś jeszcze w Jeleniej Górze np. obsługiwani byli przez kelnera, czy fryzjera — Niemca. Stać nas na polskie siły, na polskich ziemiach!

T-a-d.

Byrnes proponuje głosowanie, lecz żaden delegat nie ma czasu na podniesienie ręki, gdyż panuje niesłychany chaos w sprawie poprawek. Nikt nie już nie rozumie.

Wreszcie poprawka odnosząca się do procedury zaproszenia nowych państw jest uchwalona jednogłośnie, prócz drugiej części, która przewiduje zwrócenie się sekretariatu generalnego do Komisji głównej w razie niezgody. Druga część uchwalona jest 15 głosami przeciw 6-ci.

Całkowita poprawka o zaproszeniu Albanii, Meksyku, Kuby, Egiptu uchwalona jest 15 głosami przeciw 3-em. Trzech delegatów wstrzymało się od głosowania.

Fouques Duparo, delegat francuski, tymczasowy sekretarz generalny, został obrany przez aklamację sekretarzem stałym.

Gen. Franco otwiera granicę?

London. (SAP). Korespondent Times'a z Madrytu donosi, iż rząd Franco zdecydował przyznawać wizy cudzoziemcom, którzy pragną zwieźć Hiszpanię. W związku z tym zostały wysłane do przedstawicielstw hiszpańskich zaganicia instrukcyjne znoszące ograniczenia w przyznawaniu wiz do Hiszpanii, które istniały od czasu wojny domowej.

Lincz na 100 murzynach

Waszyngton (SAP) — W stanie Alahama (USA) doszło do demonstracji antymurzyńskich, w rezultacie których około 100 murzynów zostało ranionych, 9 białych aresztowanych za podburzanie przeciw murzyńcom.

W całym stanie zarządzone stan pogotowia

